

2 Petrus 2:1-9

In de laatste verzen van hoofdstuk 1 heeft Petrus zijn lezers erop gewezen hoe belangrijk het is dat zij vasthouden aan het profetische woord (vs. 19). Dat woord mag niet eigenmachtig uitgelegd worden. Het is het woord van God. Door de Heilige Geest gedreven hebben mensen van Godswege gesproken. Dat is de waarheid, en Petrus beroept zich erop dat hijzelf oog- en oorgetuige is geweest van die waarheid. Hij heeft de stem van God gehoord 'dit is Mijn Zoon.....volg Hem na!'

En toch, zegt Petrus, zal de gemeente van Christus te maken krijgen met valse leringen. En hij verwijst daarbij naar de geschiedenis van Israel. In de tijd van het OT kwamen valse profeten voor. Letterlijk staat er 'pseudo-profeten'. Mensen die 'zo zegt de Here' zeiden, maar in werkelijkheid het volk van God afleidden. De profeet Jeremia had veel met deze pseudo-profeten te stellen. Namens de Here God waarschuwt hij het volk voor hen: *Zo zegt de HERE der heerscharen: Hoort niet naar de woorden der profeten, die u profeteren, zij maken, dat gij u aan ijdele waan overgeeft, zij spreken het gezicht van hun eigen hart, niet uit des HEREN mond. Zij zeggen voortdurend tot wie Mij verachten: De HERE heeft gesproken: gij zult vrede hebben en tot ieder die wandelt in verstoktheid van hart, zeggen zij: geen kwaad zal u overkomen (Jer. 23:16,17).* Tegen deze valse profeten in, moest Jeremia profeteren namens de HERE dat de ballingschap naar Babel voor de deur stond. Hij moest een moeilijke boodschap brengen, maar de valse profeten brachten een boodschap van vrede en spraken de mensen naar de mond.

Zulke valse boodschappers, zullen ook in de gemeente van Christus gaan komen, zegt Petrus nu in onze tekst. Er zullen pseudo-leraars opstaan in de gemeente, die niet namens Christus spreken. Zij verkondigen valse leringen, misschien spreken ze hun toehoorders wel naar de mond, zoals de valse profeten ook deden, maar het zijn valse leringen. De grootste dwaling die in de gemeente van Christus gebracht kan worden is wat in het 1^e vers staat: *zij zullen zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochenen.....* Met 'de Heerser, die hen gekocht heeft' wordt onze Here Jezus bedoeld. Hij heeft ons met Zijn bloed vrijgekocht. Zijn verzoenend sterven aan het kruis heeft ons bevrijd van het oordeel en Zijn overwinning over de dood heeft ons bevrijd uit de macht van de dood. Het is opmerkelijk dat Petrus hier het woord 'verloochenen' gebruikt. Ditzelfde woord heeft Petrus zelf namelijk heel veel bekendheid gegeven. Hij heeft Jezus tot drie maal toe verloochend. Maar daarvan

heeft hij zich ook bekeerd. Tot drie keer toe moest hij het uitspreken: *Heer, U weet dat ik U liefheb*. Als Petrus het hier over pseudo-leraars heeft, dan gaat het niet om mensen die in een noodsituatie, zoals Petrus, Jezus ontkennen. Het gaat om mensen die willens en wetens hun toehoorders zullen afbrengen van de weg der waarheid (vs. 2). We mogen in de gemeente best met elkaar discussiëren hoe we bepaalde teksten uit het woord van God precies moeten verstaan. En als we ons zo met elkaar stellen onder dat woord, dan zal de Geest ons ook leiden in dat proces. Maar als we Christus loochenen en ons zodoende stellen bóven het Woord, dan verdienen we niet eens om 'kerk' genoemd te worden. Kerk betekent nl. 'van Christus'. Waar Christus niet verkondigd en gevolgd wordt is men van het juiste spoor afgeweken. Johannes schrijft in zijn 1^e brief: *iedere geest, die Jezus niet belijdt, is niet uit God (1Jh. 4:3)*.

Petrus spreekt in het 2^e vers niet over 'de waarheid' maar over 'de weg der waarheid'. Net als de Here Jezus sprak over een smalle en een brede weg wil hij hier benadrukken dat het volgen van Jezus te maken heeft met op weg gaan. We hangen niet alleen een leer aan, we volgen een Persoon. We gaan samen achter de Heiland aan. Als mensen en gemeenten het zicht op Christus kwijt zijn, zal dat zichtbaar worden in hun gedrag. Petrus noemt hier een losbandige levensstijl als gevolg. En door die losbandige levensstijl zal de naam van Christus gelasterd worden. De zonden van de valse leraars en hun volgelingen zullen dus niet alleen hen zelf grote schade brengen, maar ook de naam van Christus en zijn gemeente. Hoe waar dat dit is weten we allemaal. Hoeveel bloed heeft er niet gevloeid in naam van de kerk? En hoe vaak lezen we ook vandaag in de krant hoe seksueel misbruik door geestelijke leiders, buitensporige rijkdom of geldzucht onder voorgangers en zelfs diefstal uit de kas van de kerk, mensen bevestigen in hun afkeer van het christelijk geloof? Petrus voorzag ook juist op deze twee punten een slecht getuigenis. Hij heeft het over 'losbandigheden' en 'hebzucht'. Er is duidelijk niet nieuws onder de zon.

Petrus eindigt onze tekst met een ernstige waarschuwing. Denk nu niet dat God met zich laat spotten. Mensen die niet Jezus volgen, maar alleen maar hun eigen genot en begeerten bevredigen, of die nu seksueel of materieel zijn, en anderen daartoe verleiden, kunnen uit de geschiedenis leren.

In de eerste plaats verwijst Petrus naar engelen die gezondigd hebben en nu door God gevangen gehouden blijven tot aan het oordeel. De meeste uitleggers verwijzen hier naar Genesis 6, waar gesproken wordt over 'zonen Gods' die zich vermengden met 'de dochters der mensen'. Het zou kunnen dat deze zonen Gods engelen zijn die aan hun hemelse roeping ontrouw zijn geworden. Het rijkt wat te ver om hier nu dieper op in te gaan. Waar het Petrus om te doen is, is dat we niet moeten denken dat er engelen zijn die gezondigd hebben en hun straf niet zullen ontlopen. Op dezelfde manier als deze engelen een waarschuwing voor ons zijn, zo zijn ook de mensen die leefden tijdens de zondvloed en de inwoners van Sodom en Gomorra een waarschuwing.

Wat Petrus hier doet is dreigen met het oordeel. Tijdens het schrijven van deze meditatie merk ik aan mezelf hoe lastig ik dit vind. Als voorganger doe je dat niet graag. Je spreekt zo gauw van die grote woorden. En toch zien we dat de bijbel ons wel op die manier waarschuwt. Mensen die God en zijn goede woord loslaten roepen het oordeel over zichzelf af. Dat ging zo in het verleden dat zal zo gaan in de toekomst. Maar Petrus is zelf ook een levend voorbeeld van een weg terug. Hij was een loochenaar, maar mocht weer in genade aangenomen worden. Een patroon dat gelukkig ook zichtbaar is, in de geschiedenissen die Petrus in de tekst aanhaalt. De zondvloed ging over de wereld, maar er was ook redding in de ark. Noach en zijn gezin vonden genade. Sodom en Gomorra werden omgekeerd, maar er was ook genade voor de rechtvaardige Lot.

Zo zal het gaan, ook aan het eind van de tijd. Vs. 9 zegt dat de Here de godvruchtigen uit de verzoeking zal verlossen, maar de onrechtvaardigen zal bewaren tot de dag van het oordeel. Geen gemakkelijke boodschap. Het is de keerzijde van het Evangelie. Er is redding, er is genade. Wie Christus accepteert en gaat volgen zal behouden zijn. Wie dit aanbod weigert en denkt het zonder Christus te kunnen doen, maakt een dramatische vergissing, en kiest ervoor om verloren te blijven.

Laten we daarom in woord en daad laten zien dat we kerk zijn, en dus 'van Christus' zijn en achter Hem aan de weg der waarheid willen bewandelen.

AMEN